

Kort Nieuws

Met name uit Nederland

Hof's-Hertogenbosch 8 november 2012

Belastingheffing over de wachtdienstvergoeding voor een Nederbelg

Deze uitspraak gaat over de belastingheffing over inkomen uit dienstbetrekking die aan twee kanten van de grens wordt uitgeoefend. Het recht om belasting te heffen wordt bepaald door het belastingverdrag tussen Nederland en België. Bij inkomsten uit dienstbetrekking zijn er een aantal regels: in de meeste gevallen komen deze regels erop neer dat het recht om belasting te heffen wordt toegewezen aan het land waar de werkzaamheden daadwerkelijk worden verricht.

In deze uitspraak ging het om een in België woonachtige persoon die werkt in Nederland voor een Nederlandse werkgever. Voor zijn werkzaamheden in Nederland, werd hij ook in Nederland belast. Maar een deel van zijn werkzaamheden bestond uit een wachtdienst. Deze wachtdienst hield in dat hij gedurende een week in de maand 24 uur per dag beschikbaar moest zijn. Omdat deze wachtdienst 24 uur doorliep, is deze Nederbelg niet alleen in wachtdienst tijdens zijn werktijd in Nederland, maar ook als hij in zijn huis in België is. Hoe verloopt de toewijzing onder het belastingverdrag over het inkomen dat aan deze wachtdiensten toegerekend kan worden?

Het oordeel van het Hof is dat Nederland alleen mag heffen over het deel van de wachtdienst die wordt uitgeoefend op zijn werkplek in Nederland (feitelijk 40 uur in de week). De overige uren is hij niet op zijn werkplek, maar wordt hij geacht in België te zijn. Over dit deel van de inkomsten mag Nederland op grond van het belastingverdrag geen belasting heffen. Nederland moet dan ook hiervoor voorkoming van dubbele belasting verlenen. Het feit dat deze belastingplichtige de keuzeregeling toepaste (kiezen voor fictief binnenlands belastingplichtig) maakt in zoverre geen verschil. Omdat een belastingverdrag van hogere orde is, gaat dat voor.

Verplichte invoering werkkostenregeling uitgesteld

De Nederlandse loonbelasting dient als een voorheffing op de inkomstenbelasting. Bij lonen, pensioen en veel andere uitkeringen wordt door de werkgever of de uitkerende instantie loonbelasting ingehouden. Deze ingehouden loonbelasting wordt verrekend met de inkomstenbelasting.

Er bestaan in de loonbelasting nog een aantal mogelijkheden om werknemers belastingvrij (of onder een gunstige regeling) bepaalde kosten te vergoeden. Ook kunnen diverse zaken, zoals bijvoorbeeld een telefoon of een computer onder voorwaarden fiscaal gunstig vergoed of verstrekt worden.

De Nederlandse overheid wil deze regelingen versimpelen en heeft daarom de “werkkostenregeling” ingevoerd. Hierbij zijn een groot aantal mogelijkheden geschrapt, die er onder de oude regeling nog wel waren. Daarnaast worden bepaalde nadelen van het oude systeem opgelost, maar daadwerkelijk eenvoudiger wordt het vaak niet.

Op dit moment bestaan de oude regeling en de werkkostenregeling nog naast elkaar. Werkgevers waren nog niet verplicht over te stappen. Werkgevers kunnen globaal uitrekenen wat gunstiger is, de oude of de nieuwe regeling. Omdat de oude regeling in de ruime meerderheid van de gevallen gunstiger is, is nog lang niet iedereen overgestapt. Het was de bedoeling dat eind 2013 alle werkgevers verplicht de nieuwe werkkostenregeling zouden moeten gaan toepassen.

Ook de overheid ziet in dat er nog een aantal problemen met de werkkostenregeling zijn. Deze problemen worden bekeken en hiervoor zullen oplossingen komen. In verband daarmee wordt de verplichte invoering van de werkkostenregeling uitgesteld tot (waarschijnlijk) eind 2014.

Hof Amsterdam 8 november 2012 en Hoge Raad 15 februari 2013

Twee uitspraken inzake doelvermogens: een Jersey Trust (Hof Amsterdam) en een Liechtensteinse Stiftung (Hoge Raad)

De zaak voor het Hof Amsterdam speelde in 2005, voordat in Nederland speciale belastingwetgeving voor doelvermogens werd geïntroduceerd. Deze uitspraak laat dan ook zien dat de belastingdienst veel moeilijkheden ondervond om vermogen dat was ondergebracht in een Trust, aan een belastingplichtige toe te rekenen. In de uitspraak van Hof Amsterdam leken er een aantal aanknopingspunten te zijn voor de belastingdienst, bijvoorbeeld omdat de Trust kosten van de belastingplichtige voor haar rekening leek te nemen. Toch was dit alles niet voldoende voor het standpunt dat dit leidt tot belastingheffing bij de belastingplichtige. De belastingdienst kon niet aantonen dat de beschikkingsmacht over het vermogen bij die belastingplichtige lag.

Ook de zaak bij de Hoge Raad gaat om een geschil vóór de invoering van de belastingwetgeving voor doelvermogens. In deze zaak is de uitkomst wel dat het vermogen in de Stiftung aan de belastingplichtigen wordt toegerekend. Dit komt overigens niet doordat er hier sprake is van een Stiftung in plaats van een Trust. Waar het om ging was dat de persoon die vermogen aan de Stiftung had overgedragen hiermee omging alsof het nog steeds zijn vermogen was. De inbrenger van het vermogen had dus nog steeds duidelijk de beschikkingsmacht. En in dat geval wordt hij geacht er over te beschikken als ware het zijn eigen vermogen. De conclusie is dan ook dat in dit geval het vermogen belastbaar is in box 3.

BTW op verbouwingen eigen woning naar 6%

Als stimuleringsmaatregel heeft de overheid besloten de BTW op werkzaamheden voor herstel en renovatie aan woningen te verlagen van 21% naar 6%. Deze regeling zal gelden van 1 maart 2013 tot 1 maart 2014. Deze verlaging geldt alleen voor de arbeidskosten en niet voor de materialen. Die laatste kosten blijven onder het gewone hoge tarief van 21% vallen. Als bijkomende voorwaarde geldt dat de woning minimaal twee jaar in gebruik moet zijn. De regeling geldt dus niet voor nieuwbouw en de eerste twee jaren daarna.

Hoge Raad stelt prejudiciële vragen over monumentenaftrek

De Nederlandse belastingwetgeving kent een faciliteit voor eigenaren van een monumentenpand. Deze faciliteit heeft als doel te stimuleren dat de eigenaren monumentenpanden in goede staat van onderhoud houden. Deze regeling is zo vormgegeven dat eigenaren de kosten die worden gemaakt aan onderhoud voor een monumentenpand voor 80% kunnen aftrekken van de belasting. Daardoor betaalt de overheid flink mee aan de relatief hoge onderhoudskosten voor een monumentenpand. De belangrijkste eis in de wet is dat het monumentenpand moet zijn aangewezen als monument in de zin van de Monumentenwet.

En onder de Monumentenwet kunnen alleen in Nederland gelegen monumenten worden aangewezen. Een eigenaar van een Belgische kasteel heeft hiertegen geprocedeerd. De Hoge Raad is er niet zeker van of deze regeling strijdig is met Europees recht en stelt vragen aan het Europese Hof van Justitie. De antwoorden van het Hof zullen duidelijk maken of Nederland haar wetgeving zal moeten gaan aanpassen.

Hoge Raad 1 maart 2013

België heffingsbevoegd over waardeveranderingen vordering

Sinds de Wet IB 2001 kent de Nederlandse belastingwetgeving de terbeschikkingstellingsregeling. Indien een privépersoon een aanmerkelijk belang (belang van 5% of meer) heeft in een vennootschap en hij stelt, bijvoorbeeld, geld of een pand aan die BV beschikbaar, dan wordt hij hiervoor niet in box 3 belast maar in box 1. Dat betekent dat inkomsten uit het lenen van geld (rente) of het verhuren van een pand (huur) aan de BV, wordt belast tegen de progressieve belastingtarieven. Ook een waardestijging van een pand is dan progressief belastbaar. Tegenover deze belastingheffing staat dat kosten en waardeverminderingen in principe ook aftrekbaar zijn.

Deze wetgeving is lastig, maar wordt nog lastiger in grensoverschrijdende situaties. Want dan moet ook nog worden bekeken welk land belasting mag heffen op grond van het belastingverdrag.

In dit geval ging het om een lening die vanuit een privépersoon in België werd verstrekt aan een BV in Nederland. Omdat het slecht ging met de BV, kon deze BV de lening waarschijnlijk niet meer geheel terugbetalen. De lening werd daarom afgewaardeerd. Dit is een aftrekpost in privé. De belastingplichtige wilde deze aftrek in Nederland hebben. Echter, het belastingverdrag (in dit geval het oude belastingverdrag met België) wijst de heffing toe aan België. De belastingaftrek in Nederland ging daarom niet door. Dit zou anders kunnen zijn onder het nieuwe belastingverdrag met België. Uit dit arrest kan de conclusie worden getrokken dat de belastingheffing (en daarmee ook de mogelijkheid voor een aftrekpost) toegewezen is aan Nederland (1) binnen tien jaar na emigratie en mits (2) er nog een conserverende aanslag in box 2 in verband met die emigratie openstaat.

8 maart 2013

Maurice de Clercq   Thomas Vermeulen
ESJ Accountants & Belastingadviseurs

